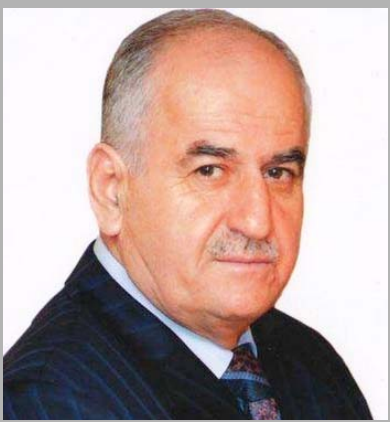

Fəxrəddin Teyyub

Şəkildəki oğlan

İllər yavaş- yavaş ömrümü yeyir,
Şəkildəki oğlan, toyuna qurban.
Ruhumun gəncliyi, axşamın xeyir,
Çinar duruşuna, boyuna qurban.

Yaşımın yaşından axı fərqi var,
Mən ahıl, sən cavan, necə həm yaşıq?
Hanı başındakı gur , qara saçlar?
Hanı gözündəki o nur, o işıq?

Daş üstə yatmışam, nə yorğan, döşək,
Sönən ocaqların tüstüsü qalıb.
Şəkildəki oğlan, əl ver görüşək,
Görüm əllərinin istisi qalıb?

Uzaqmış əlini üzdüyün yerlər,
Dəyirmanın daşı yerindədimi?
Yadında qalıbmı gəzdiyin yerlər?
Görəsən yaddaşın yerindədimi?

Boranda, qarda da elə baharsan,
Quş olsam, deməram verin dən mənə.
Şəkildəki oğlan, nə yaxşı varsan,
Pay ver gözündəki ümiddən mənə.

Söz üstündə arıyam

Mən hər kəsin üzünü ağ istədim,
Mənim qaya inadımı qırdılar.
Göy üzündə bir quş olmaq istədim,
Daş atdılar, qanadımı qırdılar.

Demə özüm öz baxtımı yazmışam,
Tanrı yazan yazıya yol gedirsən.
Gümanların cığırında azmışam,
Can vermişəm çıxanacan yola mən.

Şeir yazdım, havalıdır dedilər,
Sözüm ötdü, axışdılar dalımca.
Süfrə saldım, çörəyimi yedilər,
Sonra da ki, danışdılar dalımca.

Dərsin məni, görən kimin bariyam?
Yaxamı ki, çəkməmişəm qırağa.
Yaz gələndə söz üstündə arıyam,
Şirə çəkib aparıram varağa.

Hər gün nələr eşitmədi qulağım,
Ümid adlı köhlənim çapınca.
Qurutdular su içdiyim bulağı,
Darıxmadım təzəsini tapınca.

Anaları qoruyaq

Yuxuda gördüm ki, aləm qarışıb,
Deyirlər dünyanın anası ölüb.
Xeyir heydən düşüb, şərlə barışıb,
Daha yaşamağın mənası ölüb.

Çoxunun çörəyi daşından çıxır,
Acları görmür ki, hanı bu dünya?
Gördüm ki, tüstüsü başından çıxır,
Tonqala atıblar, yanır bu dünya.

Həs-rət qara yel tək əsib dünyadan,
Məhəbbət olmasa nə qalar yerdə?

Deyirlər analar küsüb dünyadan,
Uçaq gətirməzlər dünyaya bir də.

Dünya yaman qalıb dəli əlində,
Gözü dağ axtarır, hamara baxmır.
Hər gün qan sovurur zəli əlində,
Qanı var, ya da yox, damara baxmır.

Ölürəm, yaranı sarımaq üçün,
Vallah, daş, qayadı sevgisiz ürək.
Deyirəm dünyanı qorumaq üçün,
Əzəl anaları qoruyaq gərək.

Mən quş deyiləm ki...

Açmışam təzədən həsrətə qucaq,
Hicranla baş- başa qoymusan məni.
Mən elə bilirdim sönməz bu ocaq,
Mən elə bilirdim duymusan məni.

Pəncərəm altında durdum bu gecə,
Gözlədim, işığın sönməyə kimi.
Sən necə dəyişdin, ilahi, necə?!
Məni sevirdin ki, dünənə kimi.

Çəkib qoşununu üstümə kədər,
Cəhənnəm əzabı səni anmağım.
Niyə dərd verirsən mənə bu qədər,
Xoşuna gələcək havalanmağım?

Ələdin başıma qışın qarını,
Ağlıma gəlməzdi təklənəm bir də.
Qırdın ümidimin qanadlarını,
Mən quş deyiləm ki, tüklənəm bir də.

Elə bil bahardı solmayan şeir

Söz oddu, alovdu, elin malıdı,
Üşüsen, isidər düşsə şaxta, qar.
Söz körpə kimidi, doğulmalıdı,
Hıqqana- hıqqana şeir yazmazlar.

Sızlaya, inləyə qəlbinin simi,
Sözündən könüllər coşmadısa, heç.
Söz gərək çağlaya şəlalə kimi,
Selə dönmədisə, daşmadısa, heç.

Elə bil bahardı solmayan şeir,
Misra ətir saçır, qafiyyə təzə.
Görürsən ki, ruhu olmayan şeir,
Səni yola salır gedər gəlməzə.

Hər kəs gözləyir ki, onu öyəsen,
Gözləsə, gözü'nün kökü saralar.
Bilmirsən dərdini kimə deyəsən,
Töküb zəhləmizi cızma qaralar.

Gecələr Ay kimi parlayan şair,
Sənə tac yiyəsi mükafat verə.
Oxucu zövqünü korlayan şair,
Gərək oxucuya fəzminat verə.

Sevgi

Baharda bağ- bağçam bəhərə möhtac,
Verir nur payından əzgilə ümid.
Tumurcuq- tumurcuq böyüyür ağac,
Hər yaşıl yarpaqda bir gilə ümid.

Xurmam, mənəm sənə arxa, həyan da,
Alça yel əsəndə dağ sanır məni.
Bəzən tər gülləri sıgallayanda,
Ömür- gün yoldaşım qısqanır məni.

Torpağın üzündən kədər oxunur,
Kaş bir az yağaydı qar vədəsində.
Başları əyilib, yerə toxunur,
Hamilə budaqlar bar vədəsində.

Hər qönçə, hər çiçək fikrimi çəkir,
Ləçəklər mehrimi duyur elə bil.
Gilənar gözü'nü gözümə dikir,
Bir xoş təbəssümdən doyrur elə bil.

Ruhum səpələnə dağa, çəmənə,
Daş- kəsək, torpaq da bilə sevgimi.
İlahi, nə olar, çox görmə mənə,
Ağaca, çiçəyə, gülə sevgimi.

Uçmağa qanad ver

Bu hansı vədənin sevgisidi ki,
Bəlkə unutmusan yaşıma, Allah!
Bələdin ruhumu gülə, çiçəyə,
Döndərdin bahara qışımı, Allah!

Qanadı qırılan yaralı quşam,,
Vüsal hələ uzaq, həsrətə tuşam.
Nə səhər bilirəm, nə də ki, axşam,
Nə yaman qatmışan başımı, Allah!

Səndən nə dilədim, dedin baş üstə,
Gəlir günüm, ayım, ilim yaş üstə.
Bitirdin dən kimi məni daş üstə,
Nə vaxt kəm vermişən naxşımı, Allah!

Hicran şimşək kimi başımda çaxsa,
Gümanım ağlayar, halıma baxsa.
Bu sevgi quş olub uçmayacaqsa,
Uçmağa qanad ver, yaxşımı, Allah!

Sən oralarda ol, mən buralarda

Əşrəf Veysəlliyyə

Mən necə göylərdən enim, deməzsən,
Üz gülmür, açılmır eynim, deməzsən.
Neyləyim deməzsən, neynim deməzsən,
Əlini mənə ver çətində, darda,
Sən oralarda ol, mən buralarda.

Neyləyək, bizimdi yaxşı da, pis də,
Arzular itməsin dumanda, sisdə.
Tanrı əlin qoyub çiyinimiz üstə,
Qəlbimiz üşüməz boranda, qarda,
Sən oralarda ol, mən buralarda.

Əzəldən doğmayıq, məgər yadıq biz?
Sinəmiz söz dolu, ayrı dadıq biz.
Tamahı yaxına buraxmadıq biz,
Qalmadı gözü'müz dövlətdə, varda,
Sən oralarda ol, mən buralarda.

Həs-rətin qoxusu göz yaşındadı,
Hər kəsin sevdası öz başındadı.
Yerin ürəyimin düz başındadı,
Çağırısan gələm, olsam da harda,
Sən oralarda ol, mən buralarda.

Qəlbində nisgilin bir gün itəcək,
Güman bitməsə də, ümid bitəcək.
Payızlar köçəcək, qışlar ötecək,
Görüşərik gələn neçə baharda,
Sən oralarda ol, mən buralarda.

Gedirəm

Yarpağı solmayan söz ağacıdı,
Həs-rətdən su içən naz ağacıdı.
Dərd mənim gözümdə qoz ağacıdı,
Payızdan payıza çırpıb gedirəm.

Kədərli günlərim acıdı daha,,
Yaşım dost deyil ki, yağıdı daha.
Ömrümün daşlaşan çağıdı daha,
Qaya parçasıyam, qopub gedirəm.

Durum köküm üstə, düşməyim heydən,
Tökülsün ovcuma bərəkət göydən.
Bəzən quş oluram dimdiyimdə dən,
Süfrəmüz ruzumu tapıb gedirəm.

Gedən, axı necə geri gələcək?
Axır ki, sözümün yeri gələcək.
Mən köçsəm, yerimə biri gələcək,
Bir həsrət ürəyə hopub gedirəm.

Məni

Özümü tapınca üzülüb getdim,
Mən düzə qoşuldum, düzülüb getdim.
Müştəri gözündə süzülüb getdim,
Sata bilmədilər bazarda məni.

İşin tərs gətirsə, demək fayda var,
Bərəkət, bəxtinə düşən payda var.
Harda oyun varsa, orda qayda var.
Elə bir səhvim yox, qızarda məni.

Həs-rəti bağrıma basıram elə,
Şəklini sinəmdən asıram elə.
Mən sevinc sarıdan qısıram elə,
Axtarın azarda, bezarda məni.

Kimə yox deyib ki, uşaq ürəyim?
Gah zəmi, gah da ki, başaq ürəyim.
Başıma bələdi yumşaq ürəyim,
Qorxuram incidə məzarda məni.

Məni sənə görə tanıyacaqlar

Könlümün barıdı nəvə baxışı,
Qışda da gül açır çölüm, çəmənim.
Kəsilmir nəvəmin sual yağışı,
Yağır səhər- axşam üstümə mənim.

Oyanır hər səhər çağı mənimlə,
Oynamaq istəyir, gülmək istəyir.
Dolaşır bağçanı, bağı mənimlə,
Hər gülün adını bilmək istəyir.

Ata, darvazanı aç, deyir oğlum,
Bir boylan,qapına ağa, xan gəlir.
Kükürəyən selə bax, qaç deyir oğlum,
Üzdə hec nə qoyma, ev yıxan gəlir.

Hay- haray qoparır ağrısı dişi,
Bəzən dolmağı var, bulud kimidi.
Gəlişi bayramdı, ancaq gedişi,
Tufandan sonrakı sükut kimidi.

Sən Tanrının payı, sirli qalaçam,
Körpə ürəyində söz var, söhbət var.
Mənim ürəyimə damıb, balacam,
Məni sənə görə tanıyacaqlar.

Dünyanın dərdləri içimdən keçib

Kimin gümanı var görən sabaha?
Bəndə yox, əcəldi kəsən kəndiri.
Çətin qönçə kimi açılmaq daha,
Mən yarı ölüyəm, yarı da diri.

Şükür ki, hələ də nəfəs alıram,
Nəfəs də ruzudu, seçimdən keçib.
Bəzən bir sevincə həsrət qalıram,
Dünyanın dərdləri içimdən keçib.

Vurulsan həyata, vurul könlüdən,
Ürəyin sevgilə çarpa, döyünə.
Özüm də bilmirəm bu yeni ildən,
Mənim umduğum nə, istədiyim nə?

Kim gözdən düşürsə, sözündən düşür,
Hörmətin itirir baş aparanda.
Bu dünya adamın gözü'ndən düşür,
Ömrün ləzzətini yaş aparanda.

Yadlar heç, doğmalar ayrılıb gedir,
Kara gəlirəmsə, qanım qənimət.
Ömürlər vədəsiz qırılıb gedir,
Dəqiqəm qənimət, anım qənimət.

Ay axır su kimi, il də tələsir,
Gözləmir nə çəməni, nə də çöl məni.
Ömrümdən sərsəri küləklər əsir,
Səsləyir qüruba gedən yol məni.